KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO Vastaava päätoimittaja Turku, puh. 11 490	RURIK PITKÄNEN Toimitussihteeri Liisankatu 27, E 10 • Puh. 38 154

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa • Hinta 30 markkaa koko vuodelta

N:o 7 Heinäkuu	Postisiirtotili N:o 6825	1945 50. vuosikerta

Liittomme 40-vuotisjuhlaa

vietettiin Helsingissä Helluntaipyhinä. Juhlaan oli saapunut 36 alaosastosta noin 400 osanottajaa. Helluntain aattona oli ohjelmallinen tervetuliaisillanvietto Elannon juhlasalissa, Kaikukatu 2. Seuraavana aamuna oli liiton lisätyn keskushallituksen juhlaistunto, jossa käsiteltiin ajankohtaisia asioita, mm. kuuromykkäinopetuksen alkamisen 100-vuotismuistojuhlan järjestämistä v. 1946 lokakuun alussa. Päivällä pidetyssä esitelmätilaisuudessa puhuivat tarkastaja J. K. Palomaa, past. A. Arasola, hra E. Savisaari, taiteilija L. Vainola ja toimittaja R. Pitkänen.

Ensimmäisenä Helluntaipäivänä pidettiin Töölön kirkossa juhlajumalanpalvelus, jossa juhlasaarnan piti past. U. Paljakka ja liturgeina toimivat pastorit H. Hyvärinen ja L. Paunu. Samana iltana vietettiin varsinainen 40-vuotisjuhla Elannon juhlasalissa, joka oli aistikkaasti koristettu liiton lipulla, merkkikilvellä ja vihreillä oksilla. Juhlan avasi varapuheenjohtaja, tait. L. Vainola tervehdyspuheella. Sen jälkeen rva Katri Pitkänen esitti viittoen kauniin juhlarunon, jonka kuuleville luki past. A. Arasola. Juhlapuheen piti liiton puheenjohtaja, joht. U. Kierimo. Liiton hopeiset ansiomitalit jaettiin seuraaville ansioituneille johtohenkilöille: kirjaltaja E. Karilas, vaatturi E. Savisaari, taiteilija L. Vainola, toimittaja R. Pitkänen ja ylitarkastaja P. Mustala. Pronssiset ansiomitalit saivat: Neiti Siiri Talvia, maanvilj. V. Ritala, emäntä Anna Kuutti, kirjaltaja Antti Jokelainen, ompelija Sandra Ekblom, kuvanveistäjä J. F. Talvia, rva Ida Yläkorpi, puuseppä Hj. Sandblom, rva Alma Sulka, neiti Ina Norjajoki, neiti Aina Blomqvist, rva Betty Hallberg, postinhoitaja Aino Forsberg, asentaja Matti Katainen ja rouva Katri Pitkänen. Lopuksi luettiin juhlaan saapuneet lukuisat sähkeet ja kirjeonnittelut, joista mainittakoon Ruotsin K.m. liiton ja sen puheenjohtajan, jotka olivat ainoat ulkomailta saapuneet onnittelut, kun sodan johdosta katkenneet yhteydet eivät vielä päässeet toimimaan. Maamme-laulun jälkeen oli lyhyt seurusteluhetki, jonka jälkeen osanottajat poistuivat yösijoilleen.

Toiseksi Helluntaipäiväksi oli halukkaille järjestetty tutustumistilaisuuksia mm. Suomenlinnan sotamuseoon ja Helsingin nähtävyyksiin.

Lopettajaisjuhlapäivällisille kokoonnuttiin ravintola Espilään, jossa noin 150 henkeä oli läsnä. Tällöin läsnä olevat haaraosastojen edustajat saattoivat esittää onnittelunsa juhlivalle liitolle. Rattoisaa yhdessäoloa jatkui, kunnes ilta kävi myöhäiseksi. Ajan vaikeuksista huolimatta oli yksimielinen toivomus, että liittomme selviytyisi hyvin kaikesta ja voisimme jälleen kymmenen vuoden perästä kokoontua juhlimaan vielä suuremmalla joukolla liittomme puolivuosisataismuistoa.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON HOPEAISTEN ANSIOMERKKIEN SAAJAT 20. 5. -45

Kirjaltaja Eino Karilas.
N:o 4.

Vaatturi Elias Savisaari.
N:o 5.

Taiteilija Lauri Vainola.
N:o 6.

Toimittaja Rurik Pitkänen.
N:o 7.

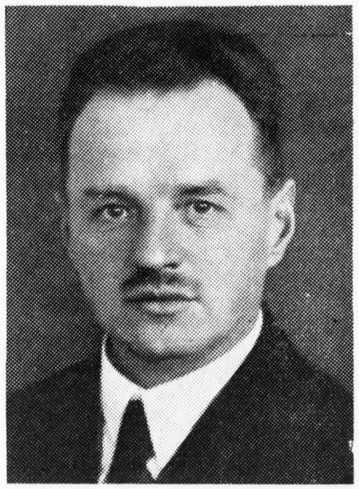

Ylitarkastaja Paavo Mustala.
N:o 8.

HELSINGIN KUUROMYKKÄIN-YHDISTYKSEN 50-VUOTISJUHLA 23. 3. 1945

Tänä keväänä on H.K.Y. täyttänyt 50 vuotta. Kun vertaamme yhdistyksen ikää ja ihmisikää toisiinsa, huomaamme suuria eroavaisuuksia. 50 vuotta täyttänyt ihminen kulkee kohti vanhuuttaan, joskaan sitä ei heti huomata, mutta 60 ja 70 sekä vielä enemmän 75 tai 80 vuoden iässä on meidän myönnettävä, että vanhuus on tullut. Ruumiinvoimat vähenevät, muisti alkaa pettää, näkökyky heikkenee ja merkillistä hitautta rupeaa esiintymään sekä ruumiillisesti että henkisesti. Mutta miten on yhdistyksen laita? — Niin, se on aivan riippumaton täytettävistä vuosista — päinvastoin voi vanhempi yhdistys iloita suuremmasta elinvoimasta, lisääntyneestä jäsenluvusta ja uusista voimakkaista toimihenkilöistä mitä pitemmälle aika kuluu. 100 vuotta täyttävä yhdistys voi olla nuori ja elinvoimainen, mutta 100-vuotias ihminen on harvinaisuus ja useimmiten jo raihnas heikontuneine ruumiin ja sielun voimineen. Ylen korkean iän saavuttaminen ei sentähden ole mikään tavoiteltava asia, kun on ihmisestä kysymys. Tullaan vain rasitukseksi itselleen ja toisille. Mutta yhdistykselle voidaan toivottaa pitkää ikää, mikäli sillä on jalo päämäärä tähtäimessään. Ja niinhän on asian laita Helsingin Kuuromykkäin-yhdistyksellä, jonka 50-vuotisjuhlaa me nyt vietämme. Siksi meillä on täysi syy onnitella sitä merkkipäivänään ja toivottaa sille pitkää ikää, todelliseksi siunaukseksi hiljaisille jäsenilleen, joiden on niin tarpeellista kuulua yhteen.

Tällaisessa tilaisuudessa ajatukset kuin itsestään siirtyvät menneisiin aikoihin ja niihin henkilöihin, jotka perustivat yhdistyksen ja auttoivat kuuromykkiä heidän silloin niin hädänalaisessa asemassaan. Me muistamme heitä kaikkia kiitollisuudella — ketään mainitsematta ja ketään unohtamatta —, missä luottamustehtävässä he lienevätkin olleet menneitten vuosien aikana. Ja nyt he ovat melkein kaikki poissa. Minun tietääkseni on elossa vain kaksi niistä henkilöistä, jotka kevällä 1895 valokuvauttivat itsensä H.K.Y:nä, nimittäin neiti Sigrid Vallenius ja rouva Hilda Antikainen. Kaksi muuta, jotka syksyllä 1895 liittyivät yhdistykseen, nimittäin neiti Vera Koroleff ja allekirjoittanut, ovat vielä elossa, mutta kaikki, kaikki muut ovat siirtyneet ajan ja iankaikkisuuden rajan yli iankaikkisuuden puolelle, josta me pienet maan matoset tiedämme niin vähän siitä syystä, että Jumala ei ole tahtonut sitä ilmoittaa meille. Mutta he ovat kuitenkin jättäneet tämän maallisen elämän, osa vanhoina, osa varsin nuorina. Me, jotka uskomme, että Jumala on rakkaus, me tiedämme, että ajan rajan toisella puolella on valtakunta, joka ei järky, valtakunta, missä rauha ja rakkaus vallitsee ja jossa varmasti löytyy runsasta toimintaa niille, jotka tahtovat totella Jumalaa ja täyttää hänen käskyjänsä. Ja siellä ei tarvita enää mitään toimintaa kuuromykkien parissa, sillä siellä kuurojen korvat avataan ja mykkien kieli laulaa kiitosta. Tulkoot vain meille kaikille, niin kuuromykille kuin heidän kuuleville ystävilleen tutuiksi Jumalan tiet jo maisen elämämme aikana. Kunpa kääntyisimme sen puoleen, joka on ylhäältä, jospa karttaisimme kaikkea, joka pyrkii vetämään meitä alaspäin ja sensijaan koettaisimme lujasti pyrkiä eteenpäin ja ylöspäin, niin että jo täällä ohjaisimme vaelluksemme siihen suuntaan, jota sitten toivomme jatkavamme loppumattomassa iankaikkisuudessa.

Tämä johdannoksi. Nyt tahdon kertoa joitakin muistoja ja vaikutelmia sellaisina kuin ne ovat sukeltaneet esille muistojen kätköistä. Ne ovat asioita, jotka voivat kiinnostaa kuuromykkiä ja heidän ystäviään.

Aivan aluksi tahdon mennä ajassa taaksepäin aina vuoteen 1863, t.s. siihen vuoteen, jolloin ensimmäiset kuuromykät maassamme saivat mennä naimisiin. He olivat kuuromykkäinopettaja D. F. Hirn ja hänen puolisonsa Maria, o.s. Klingenberg. Näiden nuorten ei ollut helppoa saada tarvittavaa lupaa avioliittoansa varten. Piispa Alopaeus, joka oli heidän hyvä ystävänsä, sanoi, että hän ei uskaltanut järjestää heille kuulutusta, kun ei koskaan aikaisemmin ollut esiintynyt avioliittoja kuuromykkien kesken. Näiden kahden kuuromykän oli anottava lupaa aivan Keisarilta asti. Lupa kuitenkin myönnettiin ja heidät vihittiin v. 1863. Heidän vanhin tyttärensä, Julia Hirn, sittemmin professorin rouva Bonsdorff, joka näistä asioista on kertonut minulle, kertoi, minulle edelleen kuinka hän

NORJAN JA TANSKAN VAPAUTUKSEN JOHDOSTA

lähetettiin Suomen Kuuromykkäinliiton 40-vuotisjuhlasta onnittelusähkeet, joihin tuli seuraavat vastaukset:

»Norske Døves Landsforbund kiittää sydämellisesti ystävällisestä tervehdyksestä ja onnentoivotuksista. Helmer Moe.»

»Sydämellinen kiitos saamistamme onnentoivotuksista. Døvstummeraadet, Viggo Chr. Hansen.»

aivan pienenä tyttönä tämän tästä joutui milloin lääkärien, milloin pappien tutkittavaksi, ja tämä ei suinkaan ollut hauskaa hänen mielestään. Tässä viitattakoon siihen, ettei heidän jälkeläisistään kukaan kolmanteen sukupolveen mennessä ole tullut kuuromykäksi. Kymmenen vuotta myöhemmin, t.s. 1873 minun vanhempani menivät naimisiin eikä lapsista, lastenlapsista eikä lastenlastenlapsista ole tullut kuuromykkiä.

Sitten tahdon kertoa niistä matkoista, joita vuosina 1902—1906 tein maan eri puolille. Porvoon ja Turun Kuuromykkäin auttajayhdistykset kehoittivat minua käymään kuuromykkien kodeissa ja kokoamaan heitä jumalanpalveluksia ja esitelmiä varten eri puolilla maata. Ensimmäinen matka käsitti 14 Uudenmaan pitäjää, toinen suuntautui etelä-Pohjanmaalle, Vaasaan ja sen ympäristöseutuihin, kolmas suuntautui jälleen Uudellemaalle, samoin kuin neljäskin, joka suoritettiin vuoden 1905 tammikuussa Espoon, Kirkkonummen ja Helsingin pitäjän seurakunnissa, viides matka käsitti pohjois-Savon ja Kajaanin ympäristöineen. Nämä matkat olivat minulle elämys. Sain omin silmin nähdä, kuinka vaikeata kuuromykkien elämä oli ja kuinka suuri oli niiden kuuromykkien joukko, jotka eivät olleet käyneet mitään koulua. Etupäässä näitä koulunkäymättömiä oli erämaanpitäjissä, mutta myöskin Uudellamaalla, joskin Porvoon kuuromykkäinkoulu v. 1946 oli perustettu juuri tälle seudulle. Myöskin sain kokea suurta vieraanvaraisuutta ja todellista rakkautta useimmissa pappiloissa. Näytti siltä kuin joidenkin pappien silmät olisivat avautuneet huomaamaan, että heidän omissa seurakunnissaan oli joukko jäseniä, joilla ei ollut mitään hyötyä papistaan tai seurakuntaelämästä, ja useammassa kuin yhdessä pappilassa lausuttiin toivomus, että uudistaisin käyntini.

Kaikki nämä matkat tehtiin ennen linja-autoliikenteen syntymistä. Tuulella ja sateella tai paahtavassa auringossa piti vain istua huojuvissa kärryissä. Matkoillani jouduin kokemaan varsin monia seikkailuja. Varsinkin viimeinen matka, jonka tein Kajaaniin ympäristöineen aina Suomussalmelle asti, tarjosi runsaasti elämyksiä. Niinpä oli m.m. Sotkamon kirkkoherra unohtanut etukäteen ilmoittaa tulostani seurakuntalaisille, jotta nämä olisivat edelleen kutsuneet pitäjän kuuromykät kokoukseensa. Ei hänellä muutenkaan ollut oikein selvillä kuinka monta kuuromykkää seurakunnassa oli enempää kuin heidän nimistään tai osoitteistaan. Varmasti hän tiesi ainoastaan yhdestä 13-vuotiaasta pojasta, joka asui pienessä metsätorpassa noin 2 penikulman päässä pappilasta. Päätin käydä hänen luonaan ja varhain eräänä aamuna menin majataloon saadakseni kyydin. Isäntä ei ollut ollenkaan innostunut matkasta, kun ei hän tiennyt, missä torppa sijaitsi ja pääsisikö sinne perille asti hevosella. Tie oli sitäpaitsi uusi ja vahvasti hiekoitettu, niin että hevosen täytyi kulkea käymäjalkaa. Kun olimme ajaneet penikulman verran, tulimme talolle, jota edemmäksi isäntä ei tahtonut tulla, minkä vuoksi menin tiedustelemaan talosta kyytiä eteenpäin. Sen sainkin, mutta vain seuraavalle talolle asti, jonne oli matkaa noin 5 km. Menin sisään kyselemään torppaa ja kuuromykkää poikaa. Sain tietää, että torppa sijaitsi keskellä autiota metsää n. 5 km päässä, mutta ettei sinne ollut minkäänlaista tietä, vaan että sinne kuljettiin metsän halki kinttupolkua pitkin. Pyysin opasta, mutta isäntä oli yksin kotona eikä siksi voinut tulla eikä lähettää ketään muutakaan. Sitten hän alkoi selittää kuinka minun pitäisi mennä sinne. Hän näytti minulle ensin sen polun, jota minun piti lähteä. Sitten hän selitti, että polku haaraantuu ja että minun ensin piti mennä oikealle. Seuraavassa tienhaarassa minun piti kääntyä vasemmalle, sitten taas oikealle jne. loppumattomasti, niin että menin aivan päästäni pyörälle. Lähdin kuitenkin matkaan. Aurinko paahtoi ja hyttyset purivat, mutta minä astelin vain. Kun olin kulkenut 2 tuntia eikä mitään torppaa näkynyt, ei minulla ollut muuta mahdollisuutta kuin kääntyä ympäri ja palata samaa tietä. Kaikeksi onneksi tulin samaan taloon, josta olin alkanut vaellukseni. Sillä välin oli poika tullut kotiin ja isäntä, joka vilpittömästi pahoitteli sitä, että olin mennyt harhaan, tarjosi poikaa oppaaksi, jos vielä kerran tahtoisin yrittää perille. Mutta olin jo 4 tunnin harhailemisesta pitkin metsiä niin väsynyt, etten enää jaksanut aloittaa alusta, minkä vuoksi pyysin hevosta palatakseni majataloon. Matka Sotkamoon oli näin ollen aivan turha.

Sitten matkani jatkui pohjoiseen päin, missä uudet seikkailut odottivat. Eräässä majatalossa oli saatavissa vain nuori, hurja orihevonen. Isäntä itse lupasi tulla kyytimieheksi, jos nimittäin uskaltaisin lähteä matkaan näin epävarmalla hevosella. Niin lähdimme matkalle ja aluksi matkanteko kävi aivan leikiten. Mutta sitten ilmestyi tien varrelle, metsään irtonaisia hevosia. Kun meidän hevosemme huomasi nämä, niin silloin sitä lähdettiin hurjaa kyytiä. Käsitin, että tässä oli vaara lähellä ja päätin hypätä alas rattailta. Kiipesin isännän vierestä, etuistuimelta, takaistuimelle ja sitten hyppäsin alas. Hetken päästä näin, kuinka hevonen, mies ja rattaat suistuivat ojaan. Kumma kyllä,

kaikki selvisimme ehjin nahoin, ja kun ensimmäinen säikähdys oli asettunut, kiipesimme taas rattaille ja jatkoimme matkaa.

Hyrynsalmelta piti matkani jatkua koskia pitkin Suomussalmelle. Lähdimme liikkeelle säteilevässä auringonpaisteessa, mutta sitten tuli kova ukonilma kaatosateineen. Sade aiheutti sen, että perämiehen oli vaikea nähdä eteensä, kun jättimäiset sadepisarat iskivät roiskuen veteen. Ja niin tartuimme kiveen. Turhaan koettivat miehet saada venettä irti. Vihdoin he sanoivat, että tervatynnyrit oli heitettävä pois. Koko ajan satoi rankasti ja miehet ehdottivat, että pyrkisin erääseen lähellä sijaitsevaan taloon. He soutivat minut maihin toisella veneellä, joka oli ollut hinattavana ja niin aloin tarpoa korkeakasvuisen, märän ruohikon läpi. Perille päästessäni ei minulla ollut ainuttakaan kuivaa rihmaa ylläni. Kaikeksi onneksi oli talon emäntä parhaillaan leipomassa ja tuli paloi isossa leivinuunissa, minkä johdosta minulla oli mainio tilaisuus kuivatella vaatteitani. Ystävällinen emäntä antoi minulle omia vaatteitaan lainaksi siksi aikaa kuin minun vaatteeni kuivuivat. Sade taukosi vähitellen ja kun vaatteet olivat kuivat, vaelsin taas takaisin rantaan, missä miehet olivat saaneet veneen irti karilta ja olivat juuri lastaamassa tynnyreitä takaisin veneeseen. Ja niin matka jatkui ilman seikkailuja. Mutta Suomussalmella sattui hupaisa välikohtaus. Eräs mies tuli ilmoittamaani kokouspaikkaan sokean poikansa kanssa. Sanoin, että kokous on vain kuuromykille. Kun kysyin isältä, miksi hän oli tuonut sokean pojan tänne, isä selitti, että joku oli kertonut hänelle, että joku, joka oli ollut kirkossa, oli kuullut ilmoituksen siitä, että »ihmelääkäri» tulisi Helsingistä silloin ja silloin ja että tämä lääkäri osasi antaa sokeille näön. Niin helppoa on ymmärtää asia väärin, kun se kiertää suusta suuhun.

Tämä riittäköön matkoistani Suomessa. Nyt kerron vähän eräästä matkasta Skotlantiin ja Englantiin v. 1904 tammikuussa sekä kuuromykkien oloista näissä maissa. Tämä matka oikeastaan tehtiin siksi, että ylioppilas, neiti Irene Nyqvist, nyttemmin rouva Blåfield, ja minut oli valittu edustamaan Suomen kristillisiä ylioppilasyhdistyksiä kansainvälisessä ylioppilaskonferenssissa. Konferenssi pidettiin Edinburghissa, Skotlannin ihmeen kauniissa pääkaupungissa tammikuun alussa v. 1904. Joulukuun 21 päivänä 1903 lähdimme matkalle Hulliin höyrylaivalla. Jouluaaton vietimme laivalla Kattegatissa ja saavuimme Hulliin joulukuun 27 päivänä. Sieltä jatkoimme matkaa välittömästi Edinburghiin, missä asuimme miss Darling'in hotellissa, joka oli erittäin miellyttävä kristillinen hotelli. Kokous alkoi tammikuun 2 päivänä ja päättyi saman kuun 6 päivänä 1904. Osanottajia oli kaikkiaan 750 ylioppilasta 20 eri maasta Europasta, Intiasta, Kiinasta, Afrikasta ja Amerikasta. Eräänä aamuna tapahtui yleinen esitteleminen kansakunnittain. Maan nimi toisensa jälkeen huudettiin ja silloin kaikki tämän maan edustajat nousivat ylös. Eräässä englantilaisessa sanomalehdessä kirjoitettiin, että voimakkaimmat suosionosoitukset tulivat 2 suomalaisen naisedustajan ja Afrikan 3 neekerin osaksi.

Edinburghissa kuuromykillä oli oma upea talo. Siinä oli kanslia ja suuri kokoussali sekä pienempiä huoneita opetuskursseja varten. Tämän talon yhteydessä oli kuuromykkien kirkko, missä sähkövalaistus oli siten asennettu, että papin kasvot ja kädet olivat kirkkaasti valaistut, kun taas »kuulijat» istuivat puolihämärässä. Jokainen lamppu oli nimittäin varustettu puolikaaren muotoisella verholla, joka esti valon hajaantumasta joka taholle, mutta sensijaan keskitti sen puhujaan tai viittojaan. Monet ihmiset kehoittivat minua käymään »Donaldsons Hospital»-nimisessä suuressa lastenkodissa, jossa on sekä kuulevia että kuuromykkiä lapsia. Mutta valitettavasti minulla ei ollut tähän aikaa. Oppilaat asuivat laitoksessa koko vuoden, koska he osaksi ovat turvattomia lapsia taikka niin kehnoista kodeista, etteivät saa asua niissä. Siellä on koulu sekä kuuleville että kuuromykille lapsille, ja sanottiin, että siellä oleva kuuromykkäinkoulu oli aivan erinomainen. Kun kuurot lapset alituisesti olivat kosketuksessa kuulevien lasten kanssa, he tottuivat pienestä pitäen tulemaan toimeen kuulevien kanssa, mikä aina merkitsee suurta etua. Oli todellakin vahinko, etten saanut nähdä tätä laitosta.

Tammikuun 7 päivänä matkustin ylimääräisellä junalla Lontooseen. Juna oli tavattoman pitkä ja sen matkustajina oli ainoastaan ylioppilaita. Minä olin siinä onnellisessa asemassa, että sain asua yksityisperheessä New Hampsteadin upeassa kaupunginosassa. Oli onnellista asua näin, sillä perheen tyttäret kävivät usein kanssani kaupungilla ja niin opin vähitellen selviytymään yksinkin.

Kristillisen ylioppilasliiton sihteeri, neiti C. R. Rouse, johon olin tutustunut jo kotona Suomessa, otti järjestääkseen Lontoon vierailuni siten, että sain nähdä mahdollisimman paljon suuren maailmankaupungin kuuromykkätyöstä. Hän kirjoitti jo Edinburghista pastori Gillbylle, joka oli Lontoon kuuromykkäin pappien johtaja ja pyysi tätä kirjoittamaan minulle ja esittämään, mitä hän piti eniten näkemisen arvoisina ja mihin kannattaisi tutustua. Lontooseen tullessani minua

odotti majapaikassani pastori Gillbyn kirje, missä hän ystävällisesti kutsui minut kotiinsa tammikuun 10 päivänä ja ilmoitti samalla, että tammikuun 8 päivänä klo 17 pidettäisiin suuri kuuromykkien kokous, mihin tilaisuuteen hän lähetti minulle pääsylipun. Mainittu kokous oli Lontoon kuuromykkäinyhdistyksen tavanomainen uudenvuodenjuhla, ja kun heidän oma, kuuromykkäin kirkon yhteydessä oleva huoneustonsa olisi ollut liian pieni tätä tilaisuutta varten, oli nyt kokoonnuttu Holborn Hall-nimiseen vuokrasaliin. Juhlaan oli saapunut useita kuuromykkäinkoulujen johtajia ja pappeja sekä Lontoon maistraatin edustajana korkea-arvoinen poliisiupseeri. Tämä piti leikillisen puheen, joka suuresti miellytti kuuromykkiä ja sai osakseen raikuvat suosionosoitukset. Hän sanoi olevansa kuuromykkien ystävä ja lausui toivomuksen, että nämäkin voisivat olla poliisin palveluksessa. Hän kehoitti heitä pitämään häntä ystävänä ja käyttäytymään hyvin, etteivät syyllistyisi rikoksiin. Erityisesti hän korosti raittiuden merkitystä. Erään kuuromykkäinkoulun johtaja, eloisa ja iloisa herra, piti puheensa viittomakielellä, vaikka olikin kuuleva, samalla kuin pastori Gillby luki paperilta hänen puheensa. Oli aivan itsestään selvää, että kaikki puheet viitottiin, sillä sellaisessa jättiläissalissa olisi ollut mahdotonta lukea huulilta.

Pastori Gillby oli kuuromykkien vanhempien poika. Samoin oli eräs toinenkin kuuromykkäinpappi, pastori Payne, johon tutustuin. — Sunnuntaina aamupäivällä olin kuuromykkien kirkossa, joka sijaitsi Oxford Street 419:ssa, missä jumalanpalvelus toimitettiin englantilaisen kaavan mukaan. Se oli enimmäkseen rukousten ja Raamatun kohtien lukemista. Lopuksi kuitenkin pastori Payne saarnasi erään Raamatun kohdan johdolla. Jumalanpalveluksen jälkeen menin, kuten sovittu, pastori Gillbyn luo. Hänen asuntonsa oli aivan kirkon vieressä. Siellä tutustuin hänen kuuromykkään äitiinsä. Iltapäivällä menin k.m. yhdistyksen huoneustoon, joka oli suuri huone ja sijaitsi täsmälleen kirkon alapuolella. Nyt minua pyydettiin kertomaan jotakin H.K.Y:stä. Kuuromykät ymmärsivät viittomakieltäni varsin hyvin, mutta jos ilmeni joku viittoin jota he eivät ymmärtäneet, niin salissa syntyi yleistä levottomuutta ja siellä kyseltiin mitä tämä tai tuo viittaus tarkoitti. Pastori Payne, joka seisoi lähelläni kysyi sitten minulta mitä viittoin tarkoitti ja selitti sen englantilaisin viittoimin. Muistan esim., että sunnuntain viittoin oli vieras. Pastori Payne näytti, miten tämä viitotaan. Meillä viitataan vain, S, mutta Englanissa näytetään, että kirkonkellot soivat. Muita eroavaisuuksia en enää muista. Pastori Payne viittoi ainoastaan ilman puhetta kun taas pastori Gillby puhui ja viittoi samanaikaisesti. Englannin kuuromykillä oli kuulevien keskuudessa paljon ystäviä, muitakin kuin heidän omaisiaan ja henkilökohtaisia tuttaviaan. Nämä ystävät kävivät usein kuuromykkien kokouksissa, puhuivat heille tulkin avulla tai pitivät esitelmiä. Tämä teki minuun syvän vaikutuksen, minkä takia olenkin matkakertomuksessani puhjennut sanomaan: »Miten paljon meillä Suomessa onkaan opittavaa tästä!» Mutta me toivomme, että sellainen aika koittaa, jolloin H.K.Y:kin on saava uskollisia ystäviä kuulevien keskeltä, ystäviä, jotka eivät vain taloudellisesti tue, vaan antavat sille henkilökohtaisen harrastuksensa ja aikansa. — Mitä vielä tulee englantilaisten sormiaakkosiin, tahdon vielä viitata siihen, että he käyttävät molempia käsiä eikä niinkuin me vain yhtä. Mutta kun olin mukana Holborn Hallissa ymmärsin kuinka käytännöllistä tämä oli. Olisi ollut aivan mahdotonta suuren salin toisesta päästä nähdä esim. meikäläisiä sormiaakkosia, kun sitä vastoin englantilaiset kirjaimet aivan helposti eroittautuivat pitkältäkin välimatkalta.

Niin — voisin kertoa vielä yhtä ja toista, mikä on sukeltautunut esille muististani, mutta esitykseni venyisi liian pitkäksi ja pitkäveteiseksi. Siksi lopetan. Sen tahdon vielä sanoa, että meillä on syytä olla kiitollisia siitä kehityksestä mikä työssä on tapahtunut kuluneitten 50 vuoden aikana. Mutta se, että olemme nähneet Jumalan siunauksen lepäävän H.K.Y:n yllä tehköön meidät valppaiksi, niin ettemme kadota Hänen siunaustaan tulevaisuudessa. Emme saa pinnallistua menestyksen takia. Meidän on muistettava, että elämä on koulua iäisyyttä varten eikä vain leikkiä ja loistoa. Ja tässä koulussa meillä on ihana opettaja, Jeesus Kristus — niin, Hän on paljon enemmän kuin opettaja, sillä Hän on syntiemme sovitus ja Hän on tie, ainoa tie, joka johtaa yhteyteen Jumalan, Luojamme kanssa, yhteyteen, joka kestää halki iäisyyksien.

Elma Ignatius.

POSTIMAKSUT KALLISTUVAT

Heinäkuun 1 päivänä korotetaan postimaksuja, joten alle 20 gr painavat kirjeet maksavat 5 markkaa, paikalliskirjeet 4 markkaa, postikortit 3 markkaa. Alle 20 gr painava kirjattu kirje maksaa 10 markkaa. Pikkupaketit maksavat alle 1 kg 10 markkaa, 1—3 kg 15 markkaa ja 3—5 kg 20 markkaa. Postiosotusmaksu enintään 500 mk:lta nousee 3 markkaan ja 500—1000 markalta 4 markkaan. Ristisidemaksu on edelleen 1 mk 50 grammalta.

Lukijoita ja kirjeenvaihtajiamme pyydämme huomioonottamaan nämä korotukset, sillä muuten joutuu kirjeen tai muun lähetyksen vastaanottaja maksamaan erotuksen kaksinkertaisena postinkantajalle.

KUKA TUHLAA?

Meidän korttijärjestelmämme on täydellinen. Ravintomme on kortilla, samoin myös vaatetustarpeemme. Moni saattaa hiljaisessa mielessään napista ja kysellä: onko tämä tällainen nyt tarpeellinen? Kyselijä väittää ainakin omalta kohdaltaan harrastaneensa järkevää taloudenpitoa; hän on ollut säästäväinen, taloudellinen jne. Napina ei kuitenkaan auta. Miltei koko maailma saa nyt oppia harrastamaan »korttipeliä» ja soveltamaan elämänsä ankaran välttämättömyyden saneleminen sääntöjen mukaiseksi.

Ja kenties tämä ahdas aika on eräässä mielessä hyödyllinenkin; se avaa silmämme huomaamaan, mikä elämässämme loppujen lopuksi on kaikkein välttämättömintä, mikä taas veltostuneitten tapojen ja huonojen tottumusten aiheuttamaa hyödytöntä lisämenoa ja tuhlausta. Monet miehet syyttävät tavallisesti naisia. Mutta ainakin nykyisenä ajankohtana taitavat osat vaihtua: naiset asettavat miehet häpeäpaaluun. Miehinen sukukunta käyttää yksistään alkoholiin 4 milj. mk päivässä, puhumattakaan tupakoimisen aiheuttamista suurista menoista. Hyvänä aikana ei monikaan tätä asiaa tullut ajatelleeksi, mutta nyt voimme sanoa: järjetöntä tuhlausta.

Perheenemännän osa ei tietenkään nykyaikana ole kadehdittava. Hänen on vastattava omalta tärkeältä osaltaan perheensä hyvinvoinnista. Hänen on koetettava niukoin rahavaroin tarjota miehelleen ja lapsilleen riittävästi vitamiineja, hänen on myös huolehdittava heidän vaatetuksestaan. Eikä vain tätä. Hänen on lisäksi oltava kodin suojelevana hengettärenä, sen ilmapiirin virkistäjänä. Hänen hartioillaan on todella painava taakka.

Mutta juuri tämän vuoksi onkin jokaisen omalta osaltaan tuettava emäntiä heidän vaikeassa tehtävässään. Jos emännät saisivat järkevästi käyttää ne summat, joita miehet tuhlaavat nautinto-aineisiin, olisi moni koti toisenlainen kuin se nyt on.

L. Airaksinen.

URHEILUOSASTO

Suomi—Ruotsi maaotteluohjelma

Turussa 3—5 p:nä elokuuta.

3. 8. klo 19. Tervetuliaisjuhla korviketarjoiluineen Kuurojenkoululla. Pääsy 25:—.

4. 8. klo 15.30. Maaottelu Urheilupuistossa. Pääsy 25:—.

Klo 19. Illanvietto ohjelmineen Kuurojenkoululla. Pääsy 40:—.

5. 8. klo 17.30. Maaottelu Urheilupuistossa. Pääsy 15:—.

Klo 20. Juhlaillalliset Turun Työväenyhdistyksen ravintolassa, Eerikinkatu 30. Illallismaksu 170:— suorittaa etukäteen ilmoittautuessaan. Leipä- ja lihakortit mukaan.

Tampereella KUL:n mestaruuskilpailuissa valitut urheilijat ja KUL:n toimitsijat majoitetaan Kuurojenkoululle, jos saadaan lupa käyttää koulua. Muut huvimatkailijat itse huolehtivat majoituksista. Olisi hyvä, että toisi mukanaan viltin ja tyynyn. Turun Km. yhdistyksen huoneusto on varattu majoitustarkoitukseen.

Terve tuloa Turun »Urheilupyhättöön» seuraamaan »hiljaisten» maaottelua!

Rajatulokset

KUL:n mestaruuskilpailuihin pääsyä varten: 100 m 12.8, 400 m 60.0, 1500 m 4.40, 5000 m 18.00, kuula 10.00, kiekko 28.00, keihäs 40.00, pituus 5.40, korkeus 1.45, seiväs 2.50. Naisille: 100 m 16.5, pituus 3.70, korkeus 1.10, kuula 7.50.

HKVUS:n kansallisten uintikilpailujen ohjelmaan

lisätään naisille 3×50 m viestivapaauinti maaseudun ja Helsingin välillä ja miehille 4×50 m 1. rinta-, 2. vapaa, 3. rinta- ja 4. vapaauintiviesti maaseudun ja Helsingin välillä. Joukkueet valitaan kilpailupaikalla yksityiskilpailujen päätyttyä.

IISALMEN Kuurot Urheilijat järjestää jäsentenväliset kilpailut 5-ottelussa heinäk. 8 p:nä. Kokoonnutaan Iisalmen keskuskansakoululle lauantaina heinäk. 7 p:nä klo 8 ap. Ilmoittautukaa varapuheenjohtajalle, os. Veikko Balck, Peltosalmi.

Sokerit ja viltti mukaan. Tervetuloa vanhat ja uudet jäsenet. Palkinnot ovat hyviä.

VAASAN Kuuromykkä-Urheilijat r.y:n vuosikokous pidettiin Loppiaisena klo 12 yhdistyksen omassa huoneistossa. Vuosikokousta johtamaan va-

littiin hra Aug. Nordberg ja pöytäkirjaa pitämään hra Simo Vuorimies. Esitettiin vuosi- ja tilikertomus, joka hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Urheiluseuran puheenjohtajaksi valittiin hra Janne Leivo. Johtokuntaan hra Teuvo Taimisto varapuheenjohtajaksi, nti Helvi Launo sihteeriksi, hra Arvo Koskela rahastonhoitajaksi, hra Alf Södergård jäsenkirjuriksi ja A. Nordberg jäseneksi, varalle S. Vuorimies ja nti M. Vankka. Tilintarkastajiksi hrat T. Tarvonen ja P. Ahlskog, varalle B. Södergård.

TAMPEREEN Kuuromykkä Urheilijain vuosikokous pidettiin tammik. 21 päivänä. Saapuvilla oli 35 jäsentä ja 2 ei jäsentä.

Kokouksen avasi edellisen vuoden puheenjohtaja herra Kauko Mäkelä ja totesi sen päätösvaltaisesti kokoonkutsutuksi.

Valittiin kokouksen puheenjohtajaksi herra Matti Katainen ja sihteeriksi rva Kirsti Ahonen.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin herra Kalevi Lepojärvi ja rouva Oili Korppi.

Luettiin vuoden 1944 toiminta ja tilikertomukset, jotka hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuu vapaus.

Valittiin tilintarkastajiksi rvat Liisa Helle ja Ethel Mäkelä sekä varalle neiti Siiri Talvia.

Johtokuntaan valittiin lippuäänestyksellä, Matti Katainen, Janne Lehtimäki, Kalevi Lepojärvi, Veikko Jalonen, Martta Katainen ja Helka Tuomenheimo sekä varalle Oili Korppi ja Eero Helminen. K.m. lehden kirjeenvaihtajaksi valittiin rva Oili Korppi.

Emännäksi kahvi ja virvoketarjoiluun valittiin neiti Tekla Heikkilä.

Valittiin urheilun harjoittelun esillä ollessa, kapteeniksi, herra Kunto Irri.

Johtokunnan kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi Janne Lehtimäki, sihteeriksi Helka Tuomenheimo, rahastonhoitajaksi Kalevi Lepojärvi, jäsenkirjuriksi Martta Katainen ja lavastajaksi Veikko Jalonen sekä salkuttomaksi Matti Katainen.

HÄMEENLINNAN Kuuromykkä-Urheilijat piti vuosikokouksensa tammik. 28 pnä Ilmari Valtosen luona. Hän oli kutsunut kokoukseen luokseen ja tarjosi korvikkeet leivän kanssa, kun oli täyttänyt 45 vuottaan tammik. 20 pnä. Kokouksen avasi neiti Kaisu Valtari, pidettyään pienen puheen Ilmari Valtoselle hänen täytettyään 45 vuotta ja samoin hän piti edesmenneen seuran jäsenen neiti Irja Saarisen muistolle, jota kunnioitettiin hetken hiljaisuudella. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Niilo Rannikko, sihteeriksi Ida Yläkorpi. Luettiin toiminta ja tilikertomukset kuluneelta vuodelta ja tilintarkastajien lausunnon perusteella myönnettiin tili ja vastuuvapaus. Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti uudelleen Kaisu Valtari. Johtokuntaan tulivat valituiksi Niilo Rannikko varapuheenjohtajana, Uolevi Saarikko sihteerinä, Ilmari Valtonen rahastonhoitajana sekä Ida Yläkorpi, varajäseninä Jorma Virtanen ja Hannes Yläkorpi. Uolevi Saarikko valittiin myöskin kantomieheksi. Jäsenmaksut päätettiin pysyttää ennallaan. Tilintarkastajiksi valittiin Hannes Yläkorpi ja Paavo Valtari.

JYVÄSKYLÄN Kuuromykkä-Urheilijain vuosikokous pidettiin tammik. 14 p:nä 1945 tyttökoululla.

Kokouksen avasi seuran puheenjohtaja Huugo Mäkinen.

Kun kokous oli todettu lailliseksi ja päätösvaltaiseksi valittiin puhetta johtamaan Huugo Mäkinen ja sihteeriksi Eva Ålander ja pöytäkirjan tarkastajiksi Orvokki Hantunen ja Kerttu Auvinen, sekä tilintarkastajiksi Vihtori Harsunen ja Lahja Kuukkanen, varalle Janne Toppila ja Kerttu Auvinen.

Esitettiin seuran viime vuoden toimintakertomus, mikä hyväksyttiin, samoin esitettiin ja hyväksyttiin viime vuoden tilit ja tilintarkastajain antama lausunto, jonka perusteella tilivelvollisille myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Niinikään esitettiin ja hyväksyttiin toimintasunnitelma vuodelle 1945.

Seuran puheenjohtajaksi valittiin edelleen yksimielisesti Huugo Mäkinen ja muiksi johtokunnan jäseniksi Jorma Ratavaara, Paavo Hantunen, Eva Ålander ja Hilma Poutanen, varalle Taimi Salenius ja Elsa Matilainen.

Valittiin huvitoimikuntaan Orvokki Hantunen, Taimi Salenius, Elsa Matilainen, Sulo Salenius, Väinö Poutanen ja Albin Parkkonen.

Edustajaksi K. U. Liiton kokoukseen valittiin Hugo Mäkinen, varalle Paavo Hantunen.

Päätettiin, että seuran jäsenmaksut pysytetään ennallaan.

Kokouksen jälkeen kokoontui johtokunta ja valitsi varapuheenjohtajaksi Paavo Hantusen, sihteeriksi Jorma Ratavaaran, rahastonhoitajaksi Hilma Poutasen ja jäsenmaksujen kerääjäksi Paavo Hantusen.

TURUN K.m. Urheiluseura »Valppaan» vuosikokous pidettiin tammik. 21 p:nä yhdistyksen huoneistossa. Jäseniä oli saapuvilla kohtalaisesti.

Vuosikokousta valittiin johtamaan Urho Lehtimäki ja sihteeriksi A. Salovaara.

Seuran sihteeri Salovaara luki toiminta- ja tilikertomuksen, mikä hyväksyttiin.

Myönnettiin johtokunnalle täydellinen tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi valittiin täksi vuodeksi yksimielisesti uudelleen Oskar Liikkanen ja varapuheenjohtajaksi uudelleen Paavo Palmu, sekä johtokuntaan suljetuilla lipuilla Ester Granlund, Anja Salovaara, Väinö Honkanen, Paavo Niinikangas ja Jaakko Mäkinen. Varalle Aili Eevonen ja Thorleif Heinrichs. Tilintarkastajiksi Elias Savisaari ja Paavo Keto.

Johtokunta valitsi keskuudestaan sihteeriksi Anja Salovaaran, rahastonhoitajaksi Oskar Liikkasen, jäsenkirjuriksi P. Palmun. *»aja».*

PORIN Kuurojen Urheilijain vuosikokous pidettiin tammik. 7 p:nä Km. yhdistyksen talossa. Tilaisuuteen oli saapunut toimittaja R. Pitkänen ja 37 seuran jäsentä sekä 34 ei-jäsentä, jotka jäivät loppiaisjuhlien jälkeen kokousta seuraamaan.

Kokouksen avasi puheenj. B. Rautalammi, jonka jälkeen todettiin kokous laillisesti koollekutsutuksi. Seuran puheenjohtaja kosketteli toimintaa sodan ja rauhan välillä, jossa todettiin seuran toiminta olleen viime vuonna vielä heikkoa. Loppuvuotena oli havaittavissa vilkasta toiminnan alkua, joka nyt jatkuu yhä parempaan suuntaan. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin toimittaja R. Pitkänen ja sihteeriksi B. Rautalammi. Luettiin tili- ja toimintakertomukset, jonka jälkeen johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Johtokuntaan vuodeksi 1945 valittiin puheenjohtajaksi Bruno Rautalammi sekä muiksi jäseniksi Helena Eskola, Rauha Eliasson, Artturi Eliasson, Erkki Aalto sekä varajäseniksi Enni Kuusilinna ja Uuno Lankonen. Tilintarkastajiksi valittiin edelleen toimittaja Rurik Pitkänen ja hra Aatos Kaarto, varalle nti Ina Norjajoki ja hra Martti Kihlström. Pöytäkirjantarkastajiksi rva Hulda Kanerva ja nti Helena Eskola. Huvitoimikuntaan A. Eliasson kokoonkutsujana, muiksi jäseniksi Rauha Eliasson, Enni Kuusilinna, Väinö Railo, Arvo Jussila ja Aarne Jussila. Jäsenmaksujen kerääjäksi edelleen Uuno Lankonen. Jäsenmaksu päätettiin pysyttää ennallaan ja vero liitolle 5:—. Ravintolatoimikuntaan valittiin pääemännäksi edelleen Helena Eskola ja apulaisekseen Rauha Eliasson, Lyyli Ollila sekä Irma Sundell. KUL:n liittokoukseen edustajaksi B. Rautalammi, varalle H. Eskola. Järjestysmiehiksi valittiin edelleen samat miehet. Kokouksen loputtua kiitettiin Porin Km. Yhd. puheenjohtajaa ja sen johtokuntaa hyvästä yhteisymmärryksestä. Kokouksen jälkeen pidetyssä johtokunnan kokouksessa valittiin Helena Eskola varapuheenjohtajaksi, Artturi Eliasson sihteeriksi, Bruno Rautalammi rahastonhoitajaksi ja Uuno Lankonen kalustonhoitajaksi.

KUOPION Kuuromykkä-Urheilijain vuosikokous pidettiin Kuurojenkoululla tammikuun 1 päivänä. Kokouksen avasi puheenjohtaja A. Savolainen, jonka jälkeen sen puheenjohtajaksi valittiin herra Otto Heiskanen Iisalmesta ja sihteeriksi rva Milja Savolainen. Puheenjohtaja totesi kokouksen laillisesti koollekutsutuksi ja päätösvaltaiseksi, sekä että läsnä oli seuran jäsenistä 22 ja 8 ei-jäsentä.

Kertomuksen seuran toiminnasta v:lta 1944 esitti seuran sihteeri Milja Savolainen. Hyväksyttiin vuosikertomus muistutuksitta.

Tilikertomuksen esitti rahastonhoitaja Åke Sohlström. Koska tilintarkastajat ajan vähyyden tähden eivät olleet ehtineet tarkastaa lopullisesti tilejä, siirrettiin tilikertomuksen esittäminen toiseen kokoukseen.

Vuosikokouksen pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin herrat Antti Hartikainen ja Jussi Väisänen.

Seuran puheenjohtajaksi valittiin uudelleen monivuotinen puheenjohtaja Aleksi Savolainen huutoäänestyksellä yksimielisesti.

Johtokuntaan valittiin Tenho Broman, Väinö Pelli, Milja Savolainen, Åke Sohlström ja Jussi Laaksonen vakinaisiksi ja varalle Teuvo Lillunen ja Antti Hartikainen.

Tilintarkastajiksi entiset Antti Hartikainen ja Jussi Väisänen, varalle Aarne Holopainen ja Veikko Savolainen. — Jäsenmaksu jätettiin entiselleen.

Väliajan jälkeen otettiin esille sääntöjen muutosehdotus, jonka johtokunta oli vuosikokousta varten valmistanut. Pienin muutoksin hyväksyttiin muutosehdotus.

Pitämässään kokouksessa johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi Tenho Bromanin, sihteeriksi Milja Savolaisen, rahastonhoitajaksi Åke Sohlströmin, jäsenmaksujen kantajaksi Väinö Pellin ja kalustonhoitajaksi Jussi Laaksosen.

LAHDEN Kuuroilla Urheilijoilla oli vuosikokous tammikuun 14 p:nä 1945 Lahden Yhteiskoululla. Läsnä oli 25 jäsentä ja 14 ei-jäsentä.

Edellisen vuoden puheenjohtaja Kosti Remmin muutamin sanoin avattua kokouksen, valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Arvo Leimu ja sihteeriksi Tauno Kaplas.

Kokous katsottiin laillisesti kokoonkutsutuksi.

Sitten edellisen vuoden sihteeri luki laatimansa vuosikertomuksen ja rahastonhoitaja esitti tilikertomuksen, mitkä muutamaa muistutusta lukunnottamatta hyväksyttiin ja rahastonhoitajalle ja johtokunnalle myönnettiin tilintarkastajain lausunnon perusteella täydellinen tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajan vaalissa oli ehdokkaina Kosti Remmi ja Urho Nurminen. Urho Nurmisen kieltäytyessä valittiin vuoden 1945 puheenjohtajaksi Kosti Remmi 18 äänellä.

Johtokuntaan tuli lippuäänestyksellä valituiksi Aino Pöllänen 18 ääntä, Urho Nurminen 17 ä., Kustaa Leppänen 13 ä., ja Arvo Leimu 12 ä., varalle Huvi Mattila 10 ä., ja Antti Ojala 8 ä. Matkan pituuden takia Arvo Leimu vaihtoi paikkansa Huvi Mattilan kanssa, joten Huvi Mattila kuuluu johtokuntaan varsinaisena jäsenenä ja Arvo Leimu on toinen varajäsen.

Jäsenmaksu korotettiin miehiltä 20 mk:aan ja naisilta 15 mk:aan.

Tilintarkastajiksi valittiin Rurik Pitkänen ja Huvi Lehtonen, varalle Tauno Kaplas ja Katri Järvinen.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Huvi Mattila ja Irja Peltola.

Ravintolaan valittiin pääemännäksi Vappu Nurminen, apulaisiksi Tyyne Mattila, Esteri Kyöperi ja Katri Järvinen.

Huvitoimikuntaan valittiin Pekka Järvinen, Pekka Laitinen, Emil Jokilampi, Yrjö Vähärautio ja Aino Pöllänen.

Järjestysmiehiksi valittiin Urho Nurminen ja Yrjö Vähärautio, varalle Viljo Isotupa.

Heti vuosikokouksen jälkeen pidetyssä johto-

kunnan kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi Urho Nurminen, sihteeriksi Aino Pöllänen, rahastonhoitajaksi Kustaa Leppänen ja jäsenkirjuriksi Antti Ojala.

KYMINLAAKSON KM. V.- ja U.-SEURA »TÄHDEN» vuosikokous pidettiin tammikuun 14 pnä v. 1945. Luettiin ja hyväksyttiin vuosi- ja tilikertomukset. Johtokunnalle myönnettiin tili ja vastuuvapaus.

Seuran puheenjohtajaksi valittiin uudelleen hra Emil Mattila. Johtokuntaan herrat Armas Kaipiainen, Eino Tolsa, Väinö Tolsa, neidit Aune Helminen ja Lotta Hyöky, varalle hra Väinö Mattila ja rva Olga Mattila.

Edustajaksi K.U.L. kokoukseen valittiin edelleen Emil Mattila ja varalle Armas Kaipiainen.

Tilintarkastajiksi pastori Väinö Aulanko ja hra Väinö Sihvola sekä varalle opettaja J. F. Heikkilä ja hra Veikko Koisio.

Kuluvan vuoden jäsenmaksuksi määrättiin miehiltä 25 mk ja naisilta 20 mk.

Heti vuosikokouksen jälkeen johtokunta valitsi varapuheenjohtajaksi hra A. Kaipiaisen, sihteeriksi hra E. Tolsan, rahastonhoitajaksi hra E. Mattilan ja jäsenkirjuriksi hra V. Tolsan.

Puheenjoht. E. Mattilan osoite on Kotka, Ajurikatu 4. ja siht. E. Tolsan Kotka, Haukkavuorenkatu 18.

TIETOJA KOTIMAASTA

MIKKELIN Kuurojenyhdistys järjestää kesäjuhlat kesäk. 30 ja heinäk. 1 p:nä. Ohjelma tulee olemaan sisältörikas. Tervetuloa läheltä ja kaukaa. Ottakaa eväät ja sokerit mukaan. Juhlapaikasta ilmoittaa lähemmin rouva Hilda Leppänen, os. Mikkeli, Brahenk. 15.

HAAPAJÄRVEN Kuurojenyhdistyksen kokous pidetään Haapajärvellä elokuun 12 p:nä klo 12 Teatteritalon kokoussalissa. Ohjelmassa mm. puheenjoht. Tuomaalan selostus Tampereen mestaruuskilpailuista ja Suomi—Ruotsi maaottelusta Turussa.

RAUMAN ja sen ympäristön Kuurojenyhdistyksen elojuhlat ovat Rauman partiotalossa elokuun 18 p:nä klo 19 ja sunnuntaina 19 p:nä klo 10. Hyvä ohjelma. Puhujiksi saapuvat hra Bruno Rautalammi Porista ja toimittaja Rurik Pitkänen Helsingistä. Kaikki jäsenet sydämellisesti tervetulleita läheltä ja kaukaakin.

IISALMEEN 29—30 p:nä syyskuuta. Yhdessä raittiusseuran kanssa järjestää Iisalmen kuurojen yhdistys esitelmäpäivät Iisalmen Keskuskansakoululla 29—30. 9. -45. Matkalippualennusta anotaan.

Kaikki Suomen Kuuromykkäinliitolle tai sen julkaisuille tulevat rahalähetykset pyydetään osottamaan rahastonhoitajalle, os. Maist. Sigyn Heikel, Helsinki, Hietalahdenranta 4, A 8.

Postikulujenne säästämiseksi käyttäkää Suomen Kuuromykkäinliiton postisiirtotiliä N:o 6825.

Ohjelmasta tulee taatusti ensiluokkainen, sillä puhujiksi ovat jo nyt lupautuneet rovasti Myyryläinen ja rouva Hartikainen Kuopiosta. Silloin esitetään ensi kerran V. Lämsän kirjoittama näytös, nimeltä: Juomarin koti. Se on kolmiosainen ja tulee varmaan saamaan kaikkien suosion.

Toisille yhdistyksille ja seuroille ilmoitamme täten yhteensattumisen välttämiseksi. Tarkemmin tämän lehden heinä ja elokuun numeroissa.

75 VUOTTA täyttää heinäk. 28 p:nä neiti Vilhelmiina Kyllönen Turussa.

KUUROMYKKÄ JUNAN ALLE Pöljällä. Viime maaliskuussa tapahtui Pöljällä junaonnettomuus, jossa eräs mieshenkilö sai surmansa.

Mainittuna päivänä klo 13.30 tienoissa oli rataa pitkin kulkemassa taloll. poika Timo Tikkanen, Pöljän pysäkille päin. Tällöin etelästä tuleva postijuna ajoi hänen päälleen noin 100 metriä ennen pysäkkiä, jolloin onnettomuuden uhri sai silmänräpäyksessä surmansa. Näin surullisella tavalla surmansa saanut oli kuuromykkä ja tunnettu kaikin puolin kunnolliseksi nuorukaiseksi. Onnettomuus on katsottava pelkäksi tapaturmaksi. Vainaja oli syntynyt v. 1925.

SALON K.m. yhdistyksen vuosikokous pidettiin Halikon seurakuntatalolla 4. 3. -45. Johtokuntaan tulivat valituksi puheenj. Mikko Mauranen, varapuheenj. Martta Nieminen, muiksi jäseniksi Kalle Iltanen, Yrjö Iltanen ja Uuno Virtanen. Johtokunnan kokouksessa 8. 4. -45 päätetään lähemmistä toimenpiteistä.

JOENSUUN Kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa Joensuun yhteiskoululla 28. 1. 45 oli saapuvilla 31 kuuroa. Kokousta johti toim. R. Pitkänen. Tili- ja vastuuvapaus myönnettiin. Kuluvaksi vuodeksi valittiin puheenjohtajaksi Tauno Parviainen, johtokuntaan Otto Simonen, Toivo Lavikainen, Elvi Väänänen ja Toini Parviainen, varalle Hilma Kettunen ja Erkki Hirvonen. Tilintarkastajiksi toim. Rurik Pitkänen ja Juho Leinonen, varalle Liina Hotulainen. Emänniksi Maire Lavikainen, Elsa Simonen ja Hilja Simonen.

HELSINGIN Kuuromykkäinyhdstyksen Naiskerhon vuosikokous pidettiin tammikuun 24 pnä.

Valittiin yksimielisesti puheenjohtajaksi jälleen nti Laina Vainola. Johtokuntaan tulivat valituksi rvat Ida Mouton, Solveig Karilas, Katri Pitkänen ja Lyyli Färdig. Varalle Edith Sandblom ja Alfild Ebb.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varap. joht. rva Ida Moutonin, sihteeriksi jälleen rva Katri Pitkäsen ja rahastonhoitajaksi rva Solveig Karilaan.

IISALMEN seudun Kuurojen yhdistyksen vuosikokous pidettiin Iisalmen Keskuskansakoululla sunnuntaina 4 p:nä helmikuuta 1945. Tilaisuudessa oli läsnä vain 12 henkeä jäsenmäärän ollessa 70, johtuen siitä että matkavaikeuksien taikka kylmän lumipyryn takia eivät kaikki jäsenmäärästä voineet saapua tilaisuuteen.

Kokouksen avasi edellisen vuoden puheenjohtaja Veikko Balk lyhyellä tervehdyspuheella, minkä jälkeen vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Otto Heiskanen ja pöytäkirjaa pitämään Elina Heiskanen.

Kokous todettiin laillisesti kokoonkutsutuksi.

Vuosikokouksen pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Hilja Suihkonen ja Aili Tenhunen.

Esitettiin toimintakertomukset ja vuoden 1944 tilit, jotka hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Vuodeksi 1945 puheenjohtajaksi valittiin Otto Heiskanen.

Johtokuntaan valittiin toimitetun lippuäänestyksen kautta Veikko Lämsä, Veikko Balk, Hilja Suihkonen ja Erkki Hyrkäs sekä varalle Paavo Niskanen ja Olavi Väisänen.

Tilintarkastajiksi valittiin toimittaja Rurik Pitkänen ja Aili Tenhunen sekä varalle Hanna Balk.

Jäsenmaksu vahvistettiin vuodeksi 1945 naisilta 15 markaksi ja miehiltä 20 markaksi, joihin sisältyy myöskin 5 mk liitolle menevää veroa.

Vuosikokouksen jälkeen heti johtokunnan keskuudesta varapuheenjohtajaksi valittiin Veikko Lämsä, sihteeriksi Hilja Suihkonen, rahastonhoitajaksi Veikko Balk, jäsenkirjuriksi Erkki Hyrkäs ja kalustonhoitajaksi Veikko Balk.

TURUN K.m. Shakkikerhon vuosikokous pidettiin K.m. yhdistyksen huoneustolla helmik. 11 p:nä 1945. Saapuvilla oli 27 jäsentä. Luettiin vuosikertomus ja tilit ja myönnettiin johtokunnalle tili- ja vastuuvapaus. Tämän vuoden puheenjohtajaksi tuli P. Keto uudelleen. Johtokuntaan valittiin L. Vigren, A. Höckert, A. E. Saarinen ja Sanni Helle. Johtokunnan kokouksessa valittiin rahastonhoitajaksi hra P. Keto ja sihteeriksi A. E. Saarinen.

TURUN Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen vuosikokous pidettiin tammik. 28 p:nä. Kokousta johti Elias Savisaari ja sihteerinä toimi Edvin Raitanen. Luettiin vuosikertomus ja hyväksyttiin. Esitettiin tilit ja myönnettiin vastuuvapaus kuluneelta vuodelta. Puheenjohtajaksi valittiin kuluvaksi vuodeksi Elias Savisaari uudelleen ja johtokuntaan Edvin Raitanen, Justus Heimo, Rakel Savisaari, Liisi Suokas, Elise Savisaari ja Ida Haapali.

KYMENLAAKSON Kuurojen yhdistyksen vuosikokous pidettiin Inkeroisissa Sihvolan talossa sunnuntaina helmik. 25 p:nä. Kokousta johtamaan valittiin toim. Rurik Pitkänen Helsingistä, sihteeriksi Onni Karvonen Puheenjohtajaksi v. 1945 valittiin edelleen Armas Kaipiainen. Ja muiksi johtokunnan jäseniksi Kaija Sihvola, Onni Karvonen, Helga Ripattila ja Väinö Sihvola. Sitten heti vuosikokouksen jälkeen johtokunta pitämässään kokouksessa valitsi varapuheenjohtajaksi Kaija Sihvolan, sihteeriksi Onni Karvosen, rahastonhoitajaksi Armas Kaipiaisen ja jäsenkirjuriksi Helga Ripattilan.

Puheenjohtaja hra Armas Kaipiaisen osote: Kotka, Ruotsinsalmenkatu 17, sihteeri Onni Karvosen, Kotka, Tehtaankatu 5.

FORSSAN kuurojen kerhon vuosikokous pidettiin helmikuun 4 pnä seurakuntatalossa. Puheenjohtajan tervehdyspuheen jälkeen valittiin vuosikokouksen puheenjohtajaksi hra Väinö Mälkki ja pöytäkirjanpitäjäksi neiti Helena Marttila. Toimintakertomus hyväksyttiin ja rahastonhoitajalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Kerhon puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti uudelleen rva Anna Lilja ja johtokuntaan samoin uudelleen Osmo Laine, Mauno Luoto, Onni Heino, Lauri Lilja, Helena Marttila ja Vieno Mäkilä.

Tilintarkastajiksi Osmo Laine ja Kalle Mäkilä, varalle Mauno Luoto.

Pöytäkirjan tarkastajiksi rva Maria Mäkinen ja Maksi Luoto. Jäsenmaksut korotettiin. Järjestysmieheksi valittiin Mauno Luoto.

Johtokunta keskuudessaan valitsi varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi Lauri Liljan, sihteeriksi neiti Helena Marttilan, jäsenkirjuriksi hra Onni Heinon. Ravintolaan emännäksi valittiin emäntä Vieno Mäkilä ja apulaisiksi Helena Marttila, Maria Mäkinen ja hra Osmo Laine.

Kokouksen jälkeen oli vapaata seurustelua, jona aikana myytiin arpoja, arvottavana oli hra Osmo Laineen kerholle lahjoittamat, josta kerho lausuu kiitokset hra Laineelle.

JYVÄSKYLÄN Kuuromykkäin Yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmik. 18 pv. tyttökoululla. Kokouksen avasi yhdistyksen puheenjohtaja Lahja Kuukkanen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Alma Sulka ja sihteeriksi Eva Ratavaara.

Kun oli todettu kokouksen laillisuus, valittiin pöytäkirjan tarkastajiksi Anna Toppila ja Kaisa Vilhula.

Yhdistyksen tilit ja vuosikertomus hyväksyttiin, sekä myönnettiin johtokunnalle vastuuvapaus.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi kuluvaksi vuodeksi valittiin Lahja Kuukkanen. Johtokuntaan valittiin Eva Ratavaara, Jorma Ratavaara, Matti Kangas, Hugo Mäkinen ja Taimi Salenius, varalle Nestor Toikkanen ja Elsa Matilainen.

Tilintarkastajiksi valittiin Alma Sulka ja Paavo Hantunen, sekä varalle Janne Toppila ja Nestor Parkkonen.

Huvitoimikuntaan valittiin puheenjohtajaksi Eva Ratavaara ja jäseniksi Orvokki Hantunen, Jorma Ratavaara ja Taimi Salenius.

Päätettiin, että kuluvan vuoden jäsenmaksu pysytetään ennallaan.

Edellisen kokouksen jälkeen seuranneessa johtokunnan kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi Hugo Mäkinen, sihteeriksi Eva Ratavaara, rahastonhoitajaksi opett. Tyyni Järvinen ja jäsenmaksujen kantajaksi Jorma Ratavaara.

SAVONLINNAN kuurojen yhdistyksen esitelmäpäivät pidettiin Puistokadun kansakoululla viime toukokuun 26—27 päivinä. Ensimmäisenä esitelmäpäivänä ohjelman alussa yhdistyksen puheenjohtaja Toivo Malkki lausui osanottajat tervetulleiksi. Neiti Kaarin Kuutti esitti runon »Maamme». Sen jälkeen toimittaja Pitkänen piti esitelmän muinaisen Hellaan jumalista ja olympiajuhlista, sitten rovasti Myyryläinen piti puheen sydämen puhtaudesta. Kuulevat tytöt esittivät kansantanhuja kuurojen iloksi koulun johtajan ystävällisestä toimenpiteestä. Korvikkeet juotiin makeiden leivoksien, pullaviipaleiden ja piirakoiden kera. Sen jälkeen käytiin katsomassa koulun museota, jossa oli m.m. kala-, lintu-, metsäeläin y.m. kokoelmia. Talouskoulun oppilas Kirsti Seppänen kertoi Nikkarilan talouskoulun tehtävistä ja oppilaiden olosta ja toinen oppilas Kaija Laurila piti puheen Bovalliuksen neitien lapsuudesta ja heidän testamentistaan Nikkarilan talouskoulun perustamiseksi kuuromykkiä tyttöjä varten. Vielä toimittaja Pitkänen selosti ennenaikaisten kuuromykkien olosta, jota seurattiin jännittyneinä tarkkaavaisuudella.

Seuraavana päivänä klo 12 mentiin Olavinlinnaan tutustumaan. Siellä linnan kappelissa rovasti Myyryläinen piti meille hartaushetken. Sen jälkeen Olavinlinnaa »tutkittiin» m.m. vanhanaikaiset pöydät, tuolit ruokasalissa, kiviportaat ylös torneihin, jossa toisessa oli vankikoppeja y.m. y.m. opastajan johdolla rovasti Myyryläisen tulkkina ollessa. Siellä oli meille kuuroille mielenkiintoista nähtävyyttä.

Myöhemmällä iltapäivällä koululla rovasti Myyryläinen puhui vielä hengellisiä asioita ja toimittaja Pitkänen selosti entisaikaisia olympiankisoja, jota puhetta seurattiin myös tarkkaavaisina. Kuuleva Partasen tytär lausui runon viittomalla kauniisti. Aimo Muhonen kertoi putoamisestaan heikkoihin jäihin, ollessaan kalamatkalla. Näytettiin »Palvelukseen halutaan». Arvottiin hyvä kaakku, mutta voitto ei langennut voittajalle vaan se huutokaupattiin. Vielä arvottiin »mitä paketti sisältää». Paketin sisässä oli sievoiset puukengät, samoin ne huutokaupattiin ja siitä saatiin sievoiset tulot.

Osanottajia oli kaikkiaan 34 henkeä.

»Kasi» sihteeri.

"KOIRAVERO" voimaan Iisalmessa. Iisalmen Kuurojen Yhdistys, Raittiusseura ja Urheiluseura ovat hyväksyneet V. Lämsän ehdotuksen, koiraveron voimaanottamisesta. Vero on jäseniltä 10 mk. Johtokunnalta 25 mk. Puheenjohtajalta 50 mk. Tämän koiraveron tarkoituksena on saada kaikenlaiset pahat puheet ja panettelut loppumaan kuurojen keskuudessa. Jos joku iisalmelainen tavataan panettelemasta, sakoittaa puheenjohtaja häntä edellä kerrotulla tavalla. Jos puheenjohtaja osallistuu panetteluun, sakoittaa häntä johtokunta (pitämässään kokouksessa). Jos kieltäytyy maksamasta sakkoa, ilmoitetaan kerran vuodessa sellaisten kuurojen nimet Kuurojen Lehdessä. Toiset kuurot varokaa sitten sellaisia henkilöitä. Sillä he ovat turhia panettelioita. Jos tulee riita, ei siitä saa puhua toisille mitään. Pitää pyytää puheenjohtajan apua. Ja jos hän ei voi auttaa, niin sitten Kuurojen papeilta. Iisalmessa tuli koiravero voimaan esitelmäpäivien yhteydessä 2—3. 6. Siis seuratkaa muuallakin Iisalmen esimerkkiä. Kuolaimet ja kuonokoppa koirille. Etteivät enää saa hajaannusta kuurojen rintamassa.

LAUSUN sydämelliset kiitokseni kaikille jotka ovat muistaneet minua 70-vuotispäivänäni 11. 6. kukilla, lahjoilla, sähkeillä, rahalahjoilla ja kirjeillä. *Johan Edvard Helenius.*

KIITOS. Me Iisalmen kuurot kiitämme herra Otto Heiskasta ja hänen rouvaansa niistä monista arvokkaista neuvoista ja ohjeista, joita heiltä saimme. Muistaen aina Teidän vieraanvaraisen kotinne toivomme onnea ja menestystä uudessa työpaikassanne.

Iisalmen kuurojen puolesta *V. Lämsä.*

Karjanhoitoon tottunut

kuurom. tyttö haluaa palvelukseen kuurom. perheeseen. Palkkatarjoukset y.m. ilm. pyydetään lähettämään os.: Hietala, *Säkylä.*

Kaikkien kellojen korjausta

otetaan vastaan. Lähin asema: Lohiluoma. Postiosote: Kauhajoki, Harjan kylä.

Matti Palo.

Terve tyttö

syntynyt Kuopiossa 16. 5. -45.

Impi, Kauko ja Väinö Pelli.

KIHLOISSA

—

Martta Mulari Malmi. — **Väinö Rapatti** Tampere.

VIHITTY

—

Impi Soukkio Lemi 20. 5. -45. — **Arvo Noro** Suomenniemi.

Helsinki 1945, Kirjapaino Oy. Surdus